

VENTA

30 exemplars 1 peseta

Un número solt
5 cèntims

SUSCRIPCIÓ

ESPAÑA
Un trimestre 1 peseta

EXTRANJOS
Un trimestre 2 pesetas

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL.

CLERICALLADA

Un'altra hassanya capelluda tenim que regstrar en los anals dels abusos de la gent negra.

A Vigo ha desaparegut una noya anomenada Manca Pau Llop de casa de sos pares, y ja se sab ahont paran las noyas quan fugen: a las casas de frays; es a dir, als convents.

Enterarse'l pare de que sa filla havia fugit cap a un convent anomenat de la Ensenyansa (vaya una ensenyansa!) va faltarli temps per anar a reclamarla.

Com es de suposar, los burots, ó las burotas negras no's van entendre de drets paterns ni d'amor de pare, y van engegar-lo a Sant Pere.

Llavors lo pare acudí a las autoritats. Se tractava d'una nena menor d'edat, que no pot entrar en convent ni en lloch sens lo permis legal de sos pares. Si 'ls autors del seqüestro de aquella noya no haguessin portat habit, haurian anat a parar desseguida a la presó, pera cumplir ab la llei. Tractantse d'ensotanas, la escopeta de la justícia sempre fa figa.

Veyent lo pare quina filla li robavan impunement que no'n podia treure res de las autoritats locals, acudí al ministre de la Governació. Aquest estudiá l'assumpo, y cosa rara! vegé que'l pare tenia tota la rahó conforme a llei, y doná ordres terminants pera que la filla fos retornada a sa familia. «Tornar m'has dit! Los cleri-ruchs may poden perdre, encara que's tracti de desobehir las ordres d'un ministre d'un govern que's diu liberal. Lo cas fou que quan lo governador de Pontevedra, cumplint ordres superiors, se presentá al convent a reclamar la novicia (la enganyada, deuria dir-se), la mare abadesa contestá que allí ja no hi havia cap novicia, per quan la noya que buscava aquella mateixa matinada havia professat, cumplint las ordres telegraficas rebudas del bisbe. Y com una profesia ja perteneix a la ordre, per més que no pugja professor una menor d'edat sens lo permis dels seus pares, succeí que ja las autoritats no pogueren fer res en la qüestió, perque ja havia canviat d'aspecte.

«Que tal los sembla la estratagema piadosa? ¿Que tal com ha quedat la ordre del ministre? ¿Eh quin cas fan los mitrats y capelluts de las lleys?»

Per ordre del governador de la provincia, l'alcalde de Vigo aná luego ab un notari al convent pera aixecar acta de las declaraciones de varias monjas y de la mare abadesa. Aixó vol dir que's formarà expedient. ¿Voleu res més ridicul que formar expedient devant d'un modo tan marcat de faltar a la llei y a totas las convencions socials y a las més rudimentarias nocions d'humanitat, robant d'aquesta manera una filla de sos pares?

Be li paga la clericalia a aquest mal anomenat govern liberal las contemplacions que li dispensa.

Sapigués ara donar una plassa de manobras al bisbe, licenciés la abadesa pera que anés a fer uns quants anys de bogaders, y enviés a guanyarse la vida ab un ofici a tots los clerigats que han pres part en aquesta traíca, y ja veuria com s'hi mirarian bon xich més un altra vegada.

Mentres los que manan no ho sápigam fer aixís, no li queda al poble més remey que esperar la segona edició del any 35, que, cuydant

de ben corretjirla y sobretot aumentarla, se saldrán tots los plassos venusos desde aquell dia en avant.

Escrit lo precedent, llegim en los partes telegrafics d'aquestos darrers dias, que la monja de Vigo objecte d'aquest article acaba de morir, a consecuencia d'una malaltia contreta en lo convent.

Los clericals n'han sortit ab la seva de no tornar-la a sos pares. ¿Qui té la culpa d'aquesta mort?

Endeviniho'l llegidor ja que la anomenada justícia no té de saber averiguarho, y si nosaltres ho diguessim tall com ho veyem lo fiscal trobaria delictes allí ahont no hi ha més que indignació de veure la impunitat en que quedan certs crims quan son comesos per gent que's poden permetre'l luxu de perdonarnos los pecats ó concedirnos indulgencias.

LA DONA EN LA EUROPA MODERNA

CONDICIONS EN AQUESTA, Y UTILITATS QUE FORMA EN L'ORDRE SOCIAL

Lo destí de la dona, deuria ser lo mateix en los distints paissos y pobles que están a igual grau de civilització; pero'l capritxo dels homens, la forma dels gubers y de las lleys influixen necessariament sobre la condició d'aquexa part social. ¿Qui pot ignorar quant brillaren en los primitius temps de las glorias romanas? Pero llavors sas costums eran puras. La dona, si me es permesa la expressió, perteneixia menos a son sexo, y arribavan a il·lustrarlo més be per las bonas qualitats que 'ls hi prestavan los homens que per sos medis comuns de seducció; més be s'admirava en ellas la elevació d'ánima que las gracias y la hermosura del materialisme; més be la fortaleza de sentiments que la delicadesa d'esperit. Aixó era sobrenatural, ja qu' es precis que recullí cada sexo la classe de admiració que l'hi convingui, y si's busca la firmesa estoica, lo sacrifici de sentiments naturals al bé públich, més se deu esperar del valor del home que del de un sexo recelós per si mateix de que son cor lo porti tant ó aviat a sacrificar l'us de la rahó.

A Suissa, l'entusiasme de salvar la patria feu heroína a la dona en temps de Guillerm Tell. Mes, la sencillez de sas costums la guiava al valor lo carinyo que l'influa feya parella ab lo sentiment natural que per son espós sentia. Tant prompte com se restablí la tranquillitat en sas montanyas, lo luxu de la ciencia y de las arts abandonaren aquells pobles deixantlos arruïnats a una monotonía, ó un especie de somni que no concedeix generalment a la dona altres plahers que 'ls de la Naturalesa, en altres ocupacions que las del cumpliment de sos debers casuals. La donzella gosa de molta llibertat en nostres dias, empero conserva la pureza de sas costums en mitj de sa independéncia. Lo destí de formar pllassos ab aquell que es l'objecte de son pensament y de sas miras, prescriu tota classe de galanteria en lo present, tota coquetaría en lo pervindre. En altres paissos, tals com la Fransa, la historia de una dona

hermosa y voluble, comensa en lo mateix dia en que contrau estat de matrimoni. En Suissu acaba, precisament, en aqueix período. Quít ha saborejat lo materialisme de son amant (anyas demprés), no l'hi queda altre medi que'l del amor de son espós, lo de sos fills y'l del desarrollo y bona administració de sas feynas casuals. En aixó hi dedica tots los seus bens obrars; tots los dias de sa vida son iguals; son plahers son menos vius y més febles; sas riquesas menos provocadoras y no obstant més de gran preu y fortas. ¿Quin contrast nos presentem l'Italia!

Allá tota mena de deliciosas sensacions forman l'anhel de la dona, que sols pensa en gostar é inspirar lo plaher. L'amor, los espectacles, los artificis, una existéncia monótona y en més de quatre ocasions anguniosa y fastigüeja... ¡aquí teniu la ocupació de la major part de aquet sexo en aquell país ahont l'home l'ha fet patria del Art! Es deber, no obstant, fer justícia a moltas italianas que s'han fet celebres per se instrucción y amor a las bellas literarias y artisticas. Refinadas sas inclinacions a mida que va purificantse son gust, la societat d'aquestas tenen quants atractius podrian desitjar-se sens que per aixó hagin perdut son carácter nacional que no deixa de tenir un pols de bona especie.

Més prosaicas que aquestas las espanyolas y més de reflexió positiva, empleaban altres vegades un inconcebible misteri en sas intrigas, lo que las acostaba encare més a l'estat natural del seu sexo que sembla format per encantar per sa modestia y a interessar per sa pureza. L'Espanya es además bressol de la antiga galanteria; y's pot considerar com bri d'aquella la consideració que sempre's té en aqueix país envers la dona; y com la vanitat forma un dels rasgos més característichs en ella, lo país en que hi fan més número é hi tenen més influencia moral y material es en aquell que's creuhon ser més ditxosas.

JOAQUÍN ARDÉ R.

AL NOY DE SARRIA

De dedicar la mania versos als grans homes hi ha donchs jo també, ¡quí ho diria! dedico aquesta prosa a vos, oh Noy de Sarría.

Tenint lo sac entre mans sou un gran home ¡quí ho negat! sou home gran entre 'ls grans al billar ¡ho diuhan tant! ningú, Noy, ningú os lo paga. Al Capó y al Trement, al viñicrech y al patito, ¡quí no passa al devant! Ningú ¡jugat ab vos es següé!

«¿Ja després no hi tocan pits? Al ¡hagó principalment ningú os empta la tassa, aixó ho veyem diament; sortint, es de reglament, set ó nou tantos... y a casa. Si, ¡apat, predu lo seix, d'errar bola no ho feu may; i al toparia ¡cetarech! F'encerdó molt bé, ¡jo ho crech! ¿Y ferlas tute ¡aixó es? Per fusellar sou f'herdu; os tal la táctica vostra que, si quan vos no vóieu tota los palos no també, sola se deixáu un per moure.

A mi lo que més m'admira
 es l'ataca ab que jugada i
 no queda més; al que tira
 darrera vostre l' deida
 que no séu à la si mira.
 Y 'ls dibllechs tan ben picats
 i y a pòlla preciosa recone!
 i y que 'n son de celebrats!
 sols de mura pels costats.
 F'administració dels muros.
 Lo vostre jugar famós
 fa als contraris cast nets,
 perquè sou tan ambuhois
 que quan se os antoja à vos
 me 'ls deida dire la gabra.
 Jugar ab vos, Noy, no dona:
 feu dit biber tan bon de
 que ab vos, cap; ni 'l Sord, ni 'n Xona,
 ni hi valen; à Barcelona
 sou primer que l' Andalus.
 (Avà dit ab gran prudencia),
 pró 'ls dias de mala lluna
 no hi val pas la vostra ciencia;
 puig quan perda la paciència
 no feu cap jugada... ¡oi oi!
 De tots modus, ningú os lleix
 que sou, Noy, dels desamats;
 molta, per vos, com costum meya,
 tant si plou, fa vent, com nev...
 ¡ab billars de Novetats!

FERRER DEL GARRIL

CARTAS DE FORA

Sr. Director de La Tramontana.
 Palafrugell 30 Janer de 1888.

Endemoniat Director: Feys dias que espera-
 va una ocasió oportuna pera escriureli alguna
 coseta, y ja que avuy las ratas de sagristia en
 forma de personas (parlant en perdó de las últi-
 mas), me donan materia pera enviarli una
 correspondencia, poso ma à la pluma y vaig à
 ferhi cinch centims de lo que succehi ab un
 pobre malalt que per falta de recursos tingué
 d' anar à parar à aquell lloch anomenat «Hospit-
 al de Pobres».

Al ser transportat lo malalt allí dintre, las
 piadosas hermanas que l' assistian, ab aquell
 sant zel que las caracteriza, li feren saber que
 lo primer que tenia que fer era prepararac à
 rebre nostr' amo (ó'l seu), porque d' aquest
 modo estaria apunt en qualsevol hora pera
 fer una visita à sant Pere, lo quin desseguit
 q' l' veuria tan ben despatxat, li obriria sense
 replicas de cap classe y à corre-cuyts lo forrellat
 de la divina porta.

Lo malalt, que las tenia tretas, després d' ha-
 ver escoltat tal sermó, las hi feu saber que lo
 que es ell no estava per brochs y romanos de
 aquest género, y que l' deixessin estar en pau;
 veient llavors nostras germanas en Satan... al-
 to, en Jesucrist, que no podia passar avant la
 seva, infuhiren porque varias personas de lo
 més granat de la vila intervinguessin en l' as-
 sumpto, pera veure si d' aquest modo ne treu-
 rian alguna cosa de profit.

Y tal dit tal fet, de modo que aquell sant
 lloch, durant alguns dias, semblava la entrada
 d' algun teatro.

No fou dels últims en ferli sa visita nostre
 trempat rector, y ab aquell ayre marcial de ca-
 becilla que tant li escau y que tant agrada à
 algunas feligresas, feu via cap à dit lloch y allí,
 ab unas paraulas capassas d' entrar al més...
 llanut de sos feligresos, exhortà al pacient à
 que fes confessió de sos pecats, pera poguer de
 aquest modo entrar al cel (de las ocas).

Per fi lo malalt, que se l' havia escoltat com
 qui sent bramant un ase, li digué que s' enton-
 nés al llit, que alló era la estrella polar, y l' re-
 verent, ab la cua entre las camas, tocà las de
 Villadiego devant tan convincentes rahons.

Al cap d' alguns dias, en los quals las ratas
 deixaren catòlicas ni un sol moment de socava-
 rho tot, encar que sens resultat, morí l' pacient
 habent deixat encarregat à sos amichs que desit-
 java ser enterrat civilment, quin enterro se efec-
 tuà 'l mateix dia ab numerosa assistència dels
 bons liberals.

Pot figurarse, Sr. Director, la rabia dels ca-
 tòlics al veure que se 'ls havia escapat la
 presa d' entre mans. ¡Paciencia, homes de Deu
 (ó de Dotze) que d' altres de més crespas ne
 veurén si viviu!

Y ara que hi penso, (Me sabria dir, Sr. Al-
 calde, com es que en los enterros catòlics,
 apostòlics y romanos permet ó tolera que 'ls
 acompayments passejin pels carrers que los
 hi dongui la gana, y en los que 'n fan civilment
 los dona la disposició (de vrgadas beasons) de
 que segueixin lo trajecte més curt pera anar al

cementiri? Miri que aquesta imparcialitat de
 mitjas solas y talons se presta pera fer alguns
 comentaris del seu liberalisme.

Vaja, en fi, esperem que un altre dia se po-
 sarà més à la rabó.

Res més, Sr. Director, si no me ditli que
 estich à disposició de mi mateix y de tot bitxo
 vivent.

CADIBARRA ENGUERRAT

Maqueta 29 Janer de 1888.

Molt Sr. meu: Agra lo ploma pera manifes-
 tatiu lo següent: Lo vehi d' aquesta vila Ramon
 Castells ha posat condicions à un barber, di-
 hentli que si següta tenint La Tramontana de-
 xaria d' esquilharli, com també va dir al citat
 barber que ja havia posat tals condicions à al-
 tres establiments à fi de quitar circulació à dit
 periòdich.

Com es natural, se m' ha comunicat que l'
 citat Castells sera nòbrat expendedor de but-
 llas, ó sia butllero, en la próxima quaresma;
 pues en lloch de que 'ls establiments tinguin
 periòdichs útils per la ilustració dels obrers, la
 intenció del butllero suposém que deurà ser
 passarlos la butlla de la Santa Cerdania.
 Disposi de son amich

LO CORRESPONAL

Arenys de Munt 29 Janer de 1888.

Sr. Director: Ahr tingué lloch en aquesta
 vila l' enterro civil de la esposa del consegüent
 espiritista Anton Gironés, assistinthi numerosa
 concurrencia y una comissió de lliure-pensa-
 dors de Sant Celoni, abundantli las donas de
 una manera extraordinaria, lo que no deixa de
 ser notable.

A las nou sortirem de la casa mortuoria,
 obrint lo pas per entre la multitud lo veterano
 Anton Teis y tres individus espiritistas, que al
 revés dels capellans que cantan lo gori-gori ab
 alegría pels queros que 'n cobran, elis en la
 cara ja se 'ls concixia quant sentian la perdua
 de la difunta. Seguidament venia l' cadavre,
 portat per sis donas pobres, y luego dotze
 donas més ab aixas, pobres també, entre las
 que l' afitig viado repari lo que hauria costat un
 enterro catòlic, cumplint los desitjos de sa
 esposa manifestats en sos últims moments.

Lo dol lo formavan també més donas que
 homes. Arribats al cementiri, l' espiritista Fe-
 rran feu un discurs elogiant las virtuts de la
 difunta, desarrollant un poch sa creencia, y
 emonant després molt los actes purament
 civils, deixant à la numerosa concurrencia que
 fins allí 'ns acompañà, més que satisfeta.

Aquest enterro civil deixará bona llavor en
 la vila, puig tothom ha comprés que aixó es
 més natural y econòmic pel treballador y més
 filantròpich pels que ho fassin com lo Sr. Gi-
 ronés. ¡Avant y fora! que ab actes com aquest
 s' esquila més llana ab un dia que un gitano ab
 cent anys.

Dech fer constar que la autoritat local s' ha
 portat molt rebé, sent del tot imparcial.
 Disposi de son amich y servidor —R. F.

Com en la variació está 'l gust, diu lo ditxo,
 per probar si un aficionat que promet se las sab ben ar-
 reglar en la qüestió de teatros, comenám avuy aquestas
 revistas, que continuarm fins que 'ns ne vejém tips,
 en forma poch menos que telegrafia, porque no ocupin
 molt d' espay.

Allà va la primera:

PRINCIPAL. Durand-Durand: aquest es lo titol de la
 comedia darrerament estrenada. Va agradar, ressaltant
 lo segon acte per la continua hilaritat que exotà al public.

Debutà la setmana passada la concertista Seta. Paoli,
 que va esser molt ben rebuda. Té un timbre de veu
 agradable y una potencia que no estém acostumatats à
 sentir.

LICEU. Lo dijous vesaba 'l teatro ab motiu del debut
 de Mme. Frandin ab l' estreno de la Ópera Carmen.

Mme. Frandin ha de mostrar una vegada més que es
 una artista de molt talent. Bé 'l Sr. Goula per l' interès
 que 'a va pendre en la obra, aixis com igualment los
 artistas que van pendre part en lo mencionat estreno.

ROMA. Lo Sr. Goula ha estrenat lo bonich dibllech
 català en un acte, del Sr. Ferrer y Godina, Un cop de

telat, obrint una justa compensació d' aplausos, per la
 acerta caracterizació del tipo que representa.

Està anunciat al public l' exercici de la tragedia ca-
 talana de D. Angel Guimerà Mar y Cel.

NOVEDATS. Lo drama del Sr. Yot Anguera *Muralla
 de ferro* es la obra de novetat d' aquest teatro y encara
 que l' argument resulta ser poch nou, té una verificació
 bonica y senzilla y los tipos ben dibllechats, conseguint
 així una gran afició als il·la del public.

TIVOLI. Se han comenat las representacions de *La
 Guerra Santa*, que ha sigut ben presentada com acosta-
 ma ferha la empresa Elías. Lo desempeyo tot s' ho
 ben venent.

CATALUNYA. Lo drama *Miguel Strogoff*, es lo que
 fa furor en aquest teatro.

CIRCO ECUESTRE. En vista del gran éxit que va
 obtenir la fanyonada anterior la pantomima *Mazzeppa*,
 lo Sr. Alegria ha tornat à renovar las representacions,
 presentant part en ella la major part dels artistas que la
 estrenaren.

La simpática mis Ida Vaxington desempeya ab
 molta maestría lo paper de protagonista. Próximament
 se estrenan per una companyia infantil la pantomima
La Centurión.

T. Q. L.

Ab lo present número comenám la publica-
 ció d' una serie de caricaturas dedicadas à la
 futura Exposició Universal de Barcelona.

Preparintse à divertirshi, que valdra la pena.
 Ab tot y fesse sens ánimo d' otendre als satis-
 factes del Ajuntamento.

Ni als que cobran nómina *exposicionista* per
 no fer res.

Los reformistas s' han declarat partidaris de
 la revisió constitucional, per boca del *demò-
 crata* Romero Robledo.

Los reformistas son capassos de dirse parti-
 darios de tot lo que pugan imaginar, mentres
 aixis poseessin arribar à ministres.

Que es en lo únich que creuhen.
 Y lo que més té de costarlos.

A Catalvi de la Marca tots los joves que
 han entrat en quinta aquest any han sigut de-
 clarats inútils.

Celebro la jugada.
 Que no deixa de ser una bona sortida pera
 decretar la abolicion de las quintas sens permis
 del govern.

Lo *Niu Guerrer* farà una cabalgata pel Car-
 naval d' aquest any, representant certs misteris
 de Setmana santa y aplicantlos à altres misteris
 d' actualitat.

Tractantse de cosas de Setmana santa, res més
 à propòsit que celebrarlas pel Carnaval.

Un aplauso, donchs, al sempre trempat *Niu
 Guerrer*.

Fa poch que s' han acunyat duros de plata
 ab lo busto del rey menut, y ja 'n corren de
 falsos.

En aquest mon hi han predestinacions.
 Y la de falsificar los reys sempre está de moda.
 A lo menos en las monedas.

En Salamanca y en Sagasta s' han dit mu-
 tuament en lo Senat:

—Lo que V. diu no es exacte.
 A la pescatería s' diuhen las cosas igual.
 Pero més claras.

L' acreditat *Círculo Obrero Familiar*, que
 funciona en lo teatro Lope de Vega, del Poble
 Secb, donará una funció l' onze de Febrer, en
 la que s' hi representarán un parell de pessas
 cómicas per aficionats, y completarán la vetlla-
 da varios coneguts socialistas y colaboradores
 de La Tramontana, inclús nostre director, aixís
 com la celebrada nena Claretas Serra.

Com per tals antecedents la part literaria
 promet ser interessantissima, augurém un ple à
 tal vetllada, de caràcter obrer y socialista.

Ha dit en Romero Robledo à las Corts que
 à Canaris hi ha un magistrat que está recla-
 mat judicialment per bigamo, estafa y algunas
 altres herbas.

Y encara hi ha qui troba inexplicable la inquina d'alguns jutges contra 'ls periodistes.

També s'afirma que a Madrid administra justícia en lo Tribunal Suprem un ciutadà embolicat ab certa irregularitat de Manifa.

Es un consol pensar que 'l millor dia un de aquests discutibles senyors puga enviarme a la presó ó a presiri.

Pera salvar la societat de las exageracions de voler fer neteja, per exemple.

Historia que indigna contada per El Imparcial de Madrid.

En una capital de provincia lo cotxe d'un personie polític atropella una criatura en la via pública.

La recullen a casa del citat personatge, y pochs dias després mor la criatura de las feridas rebudas.

Llavors se la deixa morta al mitj del carrer pera evitar responsabilitats.

Y la justicia, ab aquest nas de gos paté que Deu li ha donat, incoa procés contra la desgraciada mare, y se la condemna a la friolera de pena de mort.

Ara s'ha descobert l'entredo gracias a haver mort un magistrat que ha deixat una carta descubrint la patota en lo cas de que 's morís.

Oh las influencias y la justicia...!

Alto, noy; no filosofis per aquest cantó.

No fos cas que tingues de tornar a aprofitar los sabatons deixats prop del pati de la Gardunya.

Continúan los incidentes bèlichs en la frontera franco-alemana, havente ja produhit altres reclamacions, y fent que 'ls respectius governs de Fransa y d'Alemania tingan de pendre midas extraordinarias pera evitar sa repetició.

Aquest sobreiximent de la olla patriòtica dels dos països acusa la bullida de las calderas nacionals.

Quin foch precisament cuydan molt be 'ls respectius governs d'avisar continuament.

Sens perjudici de la hipocresia indispensable a cubrir ciertas apariencias.

Martínezcamposerías del govern:

En Moret ha dit en plenas Corts que 'l general Martínez Campos podria indicar sempre al govern quin destino voldria ocupar, que aquell se li donaria, ja que 'l ministeri creu al citat general bo per tot.

Vamos, que ja tenim un general exercint de Deu.

Y després se queixaran si algú se subleva! Diguin que fora en Martínez sens aquesta condició!

Y naturalment, los que volen fer carrera en l'ofici, procuran imitarlo.

L'assumpió de la venta de condecoracions segueix a Fransa cada dia més escandalós.

L'afany de que no acabi may de resultar culpable Mr. Wilson fa que cada dia no tan sols se descubreixin, sino que segueixin comente-se nous escandols.

Sempre que en lo célebre procés apareix una carta que compromet al gendre de Mr. Grevy, no tarda a desaparèixe ó a perdres tal document, tent aixís difícil sempre la acusació del més elevat culpable.

Lo darrer document desaparegut del procés es una carta suscrita per un tal Legend, en la que s'afirmava que dit senyor havia pagat vint mil francs per sas condecoracions.

Ab motiu d'aquesta desaparició s'anuncia la dimissió d'algun magistrat y la del Fiscal.

Es un consol pensar que la immoralitat en la administració de justícia no es sols d'Espanya.

Y lo que diu lo ditso: Mal de molts, consol nostre.

La premsa estrangera d'aquests derrers dias s'ha acupat bastant dels assumptos d'Espanya barreiant molt las paraulas intriga, camarilla, favoritisme y altres per l'istil, y 'ls noms de la reina Isabel II, Montpensier, Romero Robledo y altres.

Y afeegun que D. Isabel sortís de Madrid, y luego sortirà d'Espanya, a indicacions del govern.

¡Ba, ba, no m' embolico més ab las cosas de palacio!

Que vuycents duros de fianza no 's troban aixís com aixís.

Nostre constant colaborador y amic Anton Pla va marxarahir cap a la América del Sur, per veure si allí podia guanyarse millor la vida que en la mare patria, que tantas vegades resulta tirànica madrestosa pel treballador.

Com a despedida de nostre amic, copiém a continuació uns párrafos de El Eco de Valls, periòdich monàrquich d'aquesta població, sobre breu conferencia que allí doná y de la que 's ocuparem oportunament:

«El Jueves por la noche, a la hora señalada, dió una conferencia en el Centro de la Unión Republicana, el apreciable joven D. Antonio Pla, de residencia transitoria en Valls.

«En términos ádhicos y fáciles expuso con naturalidad y llaneza los ventajas que á su modo de ver existen las Repùblicas, de las que se mostró ardiente partidario. Aun que en absoluto en sus ideas, hemos de reconocer la sinceridad, siempre simpática, de sus convicciones y la forma dura y sencilla con que le transmitió el numeroso auditorio.»

Se'n ha pregat la inserció del següent escrit:

«La societat coral humorística La Sirena, de Martí de Provensals, tracta aquest any de rebre ab gran pompa al rey que es més de la seva devoció, perquè dura poch y a tothom fa riure.

Empró, com es Majestat y representa una institució (la dels Curules), havém pensat invitar a tots los que estiguin de bon humor, a la gran cabalgata que sortirà del local de la societat diamenje 5 d'aquest mes, a las 2 de la tarde, en carro, caball ó burro, pero ben disfressats, per' anar a rebre aquest rey que no viu gayre.

Local de la Societat: carrer de València, número 21, ensanche de S. Martí.—La Comissió.»

CANTARULLAS

Segons veus dels diaris cercas lo Papa he fet budas d'ore; veyam si d'aquí nous mesos també tindré successió.

Per sehes a Menard, per llanguisses a Vich, y per flata espessa y lleiga lo clarell dels peyrons.

Predica 'l clero conciencia y ell fa 'l que li don la gana, perquè lo predicar oli no es com lo vendre vitnagra.

La devoció d'altre temps completament l'he perduda, des que he vist que a les iglesias no més s'hi arreplegan passas.

Segons deduxeró a Roma lo temps haurá estat variat, puig veig que 'ls pellegrins tornan molt peluts y molt pelats.

Ab un cantar, tot l'aspecte pot descriure's de la missa; lo rector feta pata 'l trago, y las bestias present figas.

J. ESPARTA RINOT

Lo consell de ministres ha acordat que quan estiga llest l'expedient de la monja de Vigo passi al informe del Consell d'Estat.

Aixó'm fa l'efecte d'un sabí que prengués grans precaucions pera averiguar si 'l calor del sol es més intens que 'l d'una candela de seu.

Molt serà que ab tants consells no resultin al final culpables encara 'ls pares de la noya.

Com tot es possible a Espanya tractante de ensotnats!

Un canonge de Granada va entusiasmar-se de tal manera en un café cantant ab unas bailanaras, que si no arriba a anar vestit de persona prou la teula y 'l manéu y la sotans haurian fet d'alombra a 'ls flamencas.

Al final se carregá ab una tremenda biga, y

al treginarlo a casa se descubrí la foforia del bigayre.

Lo rector de Sant Feliu de Torelló ha respost a una dona pobre que demanava caritat per sos fills:

—Si no voléu lo disgust de mantenirlos no os donguéu lo gust de ferlos.

Está vist que 'ls galipaus negres no valen que ningú sequeixi son sistema en materias filials. ¡Orgull de classe!

Llegeixo sobre lo de la monja de Vigo:

«El señor ministro de la Gobernación no tiene inconveniente en declarar abusiva la conducta que se ha seguido en el convento de aquella población, asegurando que si se prueba la culpabilidad, procederá al castigo; pero con todo aquel respeto que al Estado merecen las comunidades religiosas.»

Vamos, que si tenim de castigar a aquesta gent, ho farem de genollons, pegantnos cops de puny al pit, demanant perdó.

Y si convé rebent alguna bula dels castigats. Que a tot aixó y molt més tindria d'arribar lo respecte gubernatiu a las comuniat's religiosas.

EPIGRAMA

—¡Que té quartos la Pepeta! —Tanta, que has sembla mentida. —¡Crec que es molt agradaada! —Es lo dona més estreta que hi conegut en ma vida.

XARADA

Ex hoc sonica y senebra primera; un animal caribós, lo dos; y monada do poch pes, lo tres; Per si estimes lo Progrés hauras ben clar desficat, que es lo pertit nos honrat lo primera dos y tres.

J. PASTS N.

ANAGRAMA

—¡A veure si tot, Vidal, d'ahont es filla la Tuí! —¡D'ahont vol que sigui, d'Clot potser!

—No, que es de Total.

J. SERRINO.

TERS DE SILABAS

Sustituir los pichs per lletras que horizontal y verticalment digan: la primera retlla, un poblet; la segona, nom de dona; y la tercera, un llatíno.

P. COLPM

GEROGLIFICH

.. + CAR LIN LIN + AA EE

C. JULIÁ

SOLUCIONS

A LAS CANTORAS DEL NÚMERO PASADO XARADA: — Pe-hom. Co-ral. LOGOGRAFIA NÚMERO: — Ramón. Mario. Reim. Rom. Ma. R. TRINCA-CLONCA: — Activa de Segre. TERS DE SILABAS: — FRANCICA. CATEROS. CANARI. MUDANCI: — Mida. Moja.

LA CORRESPONDENCIA AL DIRECTOR

Barcelona.—Tingrafe LA ACADEMIA, Bando de la Universidad, 8

ALMANACH DE LA TRAMONTANA

CALENDARI LLIBERAL

Se ven a Barcelona en los kioscos de la Rambla y demás punts de venta, y a fora en casa de tots los correspondals de LA TRAMONTANA.

GRAND SUCCÈS!!!!

EXPOSITION UNIVERSELLE DE BARCELONNE

LE 8 AVRIL de 1888

LES PETITS ENFANTS ET LES SOLDATS, RIEN.
ALLEZ BOUS ENTRANT !! À RALET!
LES MUNICIPALS PARLERAN FRANCAISE
ET LE MAIRE AUSSI. HI AURA SAFATÉ.

- DESCRIPTION -

Mr. Fontrodona monterà a la cucange et
maneyará el le poulastre et Mr Cabot

SIFUS. RUIN. T. N.

STÉRILITÉ
DE LA FEMME
CONSULTATIONS. LAFAY

SIROP ET
LAIT DE VACH

PUDRE DE RIZ
LA TOILETTE

BITTE

HERNIES
DESCENTES

Las Naciones admiradas devant l' anuci de la Exposició de Barcelona.